

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 4.

15. februar 1944.

16. årgang.

Den overflødige gleden i Gud.

Det har ligget meg på hjertet å skrive litt om den overflødige glede som omtales i skriftene og kan opplevs personlig for hver enkel kristen som hengir seg helt til ham. David sier i den 32. salme, 11 vers: «Gled og fryd eder i Herren og fryd eder, i rettferdige, og juble alle oppriktige av hjertet!» David levte selv i en overstrømmende glede — det kan vi jo forstå. Ja, i en glede den skriftkloke ikke kan forstå, heller ikke den lunkne kristne som ikke våger seg ut på dypet, men står ved strandbredden og undres.

Denne glede har sitt utspring fra lysenes fader, hvor der ikke er skygge av omskiftelse . . . Synes å se ham i forsamlingen, hvor han roper ut til folket: «Gled eder i Herren, ja, atter sier jeg, gled eder!» Pris Herrens storhet med meg, og lat oss sammen opphøye hans hellige navn.»

Her kan vi høre hvor han kjærlig appellerer til menigheten og alle folk til å glede seg. I sannhet skjønner vi her at gleden i Herren er vår styrke. Bare ved tanken på de herlige frigjørende salmer synes jeg å merke at kilden bryter seg veg gjennom sjelen. — En kan lik David utbryte med jubel og si amen til det hele; for enda idag finnes noen som kan fryde seg i sin frelses Gud.

Hva er kristenlivet uten denne glede? Det ville bli bare en ørkenvandring hvor alt synes tomhet og ensformighet. «Men har da sønnen frigjort eder, da er I virkelig fri. Halleluja! Salig er den hvis overtredelse er forlatt og hvis synd er skjult.» Der har vi bevis for overgangen fra døden og inn i livet, ved å kjenne at synden er sonet og gjelden betalt. Så lenge vi har gjeld trykkes vi inn til den er betalt, og er den betalt, føler vi glede over at den er fjernet og vi føler oss atter fri.

Det er dessverre mange bundne kristne som aldri finner vegen til denne lykke. Skriftene leser de, men de er som det står i ordet: «De har øyne å se med, men kan ikke se, de har ører å høre med, men hører ikke.» Alt det skjulte i Kristus er helt fremmed for dem, og kommer de sammen med frigjorte lykkelige kristne som kan si: «at alle mine kilder er i deg,» da trekker de seg tilbake og vil intet ha med disse å gjøre. Kort sagt: De blir regnet idag for svermere. Hadde David levet idag mon han ble forstått? Det var vel ikke mange som forsto hans takkesang, men det var en som forsto den. Halleluja! Det er ham som la en ny sang i hans munn, en lovsang til Herrens ære! Jo, det hevet seg nok røster til motstand, og kanskje han ville bli bedt å tie; for det tillates ingen forstyrrelse i menigheten, her skal det være orden — på menneskelig vis. — Form og skikk hører ikke til i Guds hus, men kun det virkelige. Derfor husk du kjære leser hvem du er, forstander — eldste eller tjener, stå aldri i vegen for den Hellige Ånds virkninger; for virkningene er forskjellige, men ånden er den samme. La nådegavene virke som Herren selv ønsker, da blir det heller ikke denne trettheten som råder i de fleste forsamlinger. Åndens budskap og Åndens sang er noe utenom det vanlige program; for dette blir drevet fram av den Hellige Ånd, mens alt annet er noe vi selv bestemmer. Uten at Herrens Ånd og kraft får komme til blir det heller ingen vekkelse. Vi kan få istand godt program som klør i ørene på folk — men det fører ikke noe resultat med seg av andelig betydning. På pinsefestens dag leser vi at alle utenforstående trodde folket var drukne av søt vin, for slikt hadde aldri noen

sett eller rørt før. Noen få var samlet i endrektig bønn i stillhet på Salen for å vente på det som var lovet og som skulle komme. Det kom. Halleluja! Men det kom ikke så som de ventet kanskje, noe stille som ingen kunne merke; men det kom som et veldig vær og fylte hele huset hvor de satt, og det skilte seg på hver av dem tunges likesom av ild og de begynte å tale på andre språk som ånden ga dem. Herren er den samme i dag som på pinsedagen, men vi må være åpne for det han har lovet å gi alle dem som lyder ham. David hadde fått noe framfor sine medbrødre og derfor tok han ikke imot noen kritikk av mennesker. Nei, heller ikke av sin egen hustru da hun syntes han hadde oppført seg tåpelig ved å danse og blotte seg for folket og sine tjenere. David danset i henrykkelse for Herrens ansikt . . .

Den glede Herren gir, den varer selv i motstand og dårlig rykte og forfølgelse. Da var det David sa: «Til deg, Herre, tar jeg min tilflykt, la meg aldri i evighet bli tilskamme — og frels meg ved din rettferdighet!» Her hender det vi blir satt til skamme og tilside, men på Herrens dag blir det oppreisning. Skal vi oppleve noe med Gud må vi være bedende. Gå inn i vårt lønnekammer og bede til ham som ser i lønndom og hører i lønndom og han skal åpenbare seg i *det åpenbare*.

Den glød som var på Øvre Sal i Jerusalem trenges idag for alle kristne bekjennere, for med den følger liv og velvære.

Hva vi trenger idag, Guds folk, er ånd og liv, så alle de døde ben i dalen vil danne seg til et hele — og all form og skikk forsvinne og det virkelige får råde — — — Det sømmer seg lovsang for de Hellige. De kjødelige kristne tar ikke imot sådant og kan heller ikke fatte det — men de som er født av Ånden attrår det som hører Anden til. Når Paulus og

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

OPPROP!

Kjære venner!

Guds underbare nåde og fred!

Har lyst å meddele gjennom «Misjonsrøsten» at vår kjære broder evang. K. Grønnet, Sand, Spjørøy pr. Fredrikstad, har vært prøvet meget av sjukdom det år som svant og kan fremdeles ikke reise. Han har hatt lungebetennelse og difteri og siden har det ene løst det annet av, og no er det bena som svikter. Han kan nesten ikke gå så det blir å holde seg hjemme. Tror sikkert det er noen som vil huske ham med en kjærlighetsgave i form av kollekt eller privat huske på ham med en gave.

Hjertelig hilsen til eder alle med 1. brev til Galaterne 3, 4—5.

M. Andersen, Eidsvoll Verk.

Vi vil gi ovenstående opprop vår beste anbefaling. Br. Grønnet har i mange år reist om blant oss med det gode budskap og er en bror som har godt vitnesbyrd både innom de troendes rekker og blant de ufrelste.

Vi vil gi ham et godt offer. Både forsamlinger og private kan her være med. Vi er anmodet om å motta de beløp som kommer inn og gjør det med glede. Beløp kan altså sendes

Silas satt i fengslet i Fillippi, sang de Herrens lovsange, ennskjønt menneskelig sett var der ingen glede i å oppholde seg i et fengsel. — Guds And kan ingen binde, den seirer enn idag. Herren gir akt på sine. Ære være Gud og Lammet!

Einar Ek.

til «Misjons-Røsten», Sarpsborg. Innsend deres bidrag og skriv hva det skal brukes til og det blir kvittert for i «Misjons-Røsten».

Adressen er bare: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Broderhilsen.

G. Iversen.

Neste nr.

Vi har så mye stoff liggende at vi visstnok må gi ut dobbeltnr. neste gang. Ellers blir stoffet så gammelt.

Det blir da nr. 5 og 6 og kommer først i mars.

Peder Dahl.

En av de eldste brødre i den frie forsamling i «Eben-Eser», Askim, Peder Dahl, er gått hjem til Herren. Han var en av de første som var med da virksomheten ble startet og sto i flere år som den ledende bror. I de senere år har han ikke vært sterk, men passet sin forretning og deltok i menigheten etter som han har kunnet.

Lørdag 29. januar ble han ført til sitt siste hvilested og hviler no til oppstandelsens morgen. Vi får antagelig noe fra begravelsen i neste nr.

H. E. Hegh.

Gamle br. Hegh som hadde hatt en vanskelig operasjon for en tid siden har etter dette ikke vært sterk. Fredag 28. januar var han så uheldig å bli utsatt for en påkjørsel og ligger, når dette skrives bevisstløs. Det er visstnok lite håp om at han skal stå det over.

Hans mange venner vil huske ham i bønn.

Minneord.

Så har også Dorthea Thue, Åheim, lagt ned sin vandringsstav. Hun ble 74 år gammel.

Dorthea Thue ble omvendt i 20-årsalderen, kom senere med i den frie bevegelse og ble døpt sammen med sin mann Ole Thue omkring 1900-året

Hun har oppfostret 11 barn, 10 piker og en gutt. De fleste er omvendt til Gud. En av dem, Andrea, har reist med evangeliet i 10 år.

Tross den store barneflokk var hjemmet et «Betania» som alltid sto åpent for Guds folk, og der hadde

predikantene sitt herberge. Møtene ble også for det meste holdt der inntil de skjenket tomt og var med og bygget lokale på deres eiendom.

Dorthea var et fredens menneske som møtte alle med smil og vennlighet, og hun led meget når der var strid blant Guds barn.

De 3 siste år var hun sjuklig og måtte sitte i en stol. Der satt hun og ba, ofte høyt. Da barna hørte henne ut på kjøkkenet sa de ofte: «No holder mor gudstjeneste!»

Hun ba for alle sine, også for hedningene, særlig for kineserne og var ivrig medarbeider for Kinamisjonen.

Juledagkvelden satt familien samlet, og mens de sang: «O kjenner du det skjønne Jesuavnet,» sank hun sammen i stolen uten å kunne si noe. Hun hadde fått slag. I fortvilelsen kastet de seg på kne og ropte til Gud at mor måtte få si noe før hun vandret bort, og snart hørte de henne si: «Kjære Jesus! Kjære Jesus!»

Etter dette levde hun en uke; men var lam på den ene siden. Ellers var hun klar hele tiden og fortsatte å be for sine inntil hun nyttårsdag svang seg hjem til det land hvor ingen blir sjuk eller dør.

Alle barna var tilstede i begravelsen unntatt et som er i Amerika. Å høre deres vitnesbyrd, ved båren, om sin mor var gripende for alle. Også slektninger og granner ga henne et enestående vitnesbyrd.

Undertegnede talte ved båren.

Guds folk sørger ikke som de der ikke har håp.

Du mor, du mor — som Orheim sier: «Du mor, du elskede mor ;: Du visste ei av at goymd eg stod, men du bad for de kjære, du mor.» Gud signe hennes minne.

Math. Stove.

Sætre.

Predikanter som vil besøke de Frie venner i Sætre, Hurum, bedes skrive til:

Oskar N. Olsen,
Engene, Sætre, Hurum

Det er en stor ting — en meget stor ting — å kunne komme overens med andre folk.

«Når mitt øye trett av møye mørkt og vått av tåreregner, ser med lengsel fra sitt fengsel opp mot Salems blide egn, å, hvor svinner da min ve, bare ved deropp å se.»

Sprede felter.

Fra Finnmark.

«Du fører ved din miskunnhet ditt folk som du forløste, du leder dem ved din kraft til din hellige bolig.»
(2. Moseb. 15, 13).

Innerlig kjære venner: Guds fred!
Vil idag sende dere en liten hilsen.

Tiden går så fort, no er de solfylte dager og netter forlenget forbi og vi er kommet inn i mørketiden, men hvor godt det er at Gud er den samme. Det er alene han som er den oppadgående sol som sprer lys og varme, «Rettferdighetens sol» som har gått opp med lekedom under sine vinger.»

Takker Gud for dette år her oppe i Finnmark; for alle de åpne dører og hjerter, for alle anledninger til å vitne om vår kjære mester; men det blir så lite vi kan gjøre. Høstmarken er stor her i Finnmark. Det er så mange som venter på besøk, både inne i fjordene og fiskeværene og som sukker etter mere åndelig lys. Derfor må vi mere enn noensinne be høstens herre drive arbeidere ut i sin høst. Vi har tenkt å være her i Kjøllefjord i 2 måneder. Hadde nok tenkt å reise før da det er flere som har ventet på oss, men Herren har holdt oss her hvor vi har hatt en god tid om Herrens ord, om det nok kunne vært enda bedre; men vi er takknemlig til Gud for alt. Han gjør et verk og ingen kan drive det tilbake.

Vi har vært i Dyfjord, et lite fiskevær, ca. 2 mil herfra. Det er utpost som vennene her har. Noen er blitt frelst der. Det er et åndelig mørkt sted, men no er lyset fra korset tendt også her. 8 stykker ble frelst ifjor vinter. Søster Aasta og jeg var der forrige uke en tur igjen, sammen med Ingvald Myreng, og lørdag kom det to stykker til fra Kjøllefjord som hjalp oss. Det var en masse folk og de var grepet av Gud. 2 unge piker overga seg til Gud søndag og igår aften kom 3 til. Det er vekkelse og røre i Dyfjord no. Ja, det er velsignet når Gud griper inn og frelser sjeler. Så vil jeg takke dere, kjære venner for alt i det året som svant. Gud innerlig velsigne dere igjen. Det er nåde å få være med i Herrens store sak på jorden.

Så vil vi ønske dere et av Herren velsignet nyttår.

«Herren fører ved sin miskunnhet det folk han har forløst.»

Hjertelig hilsen til alle.

Deres i Jesus

Aasta Thuen. Alfhild Bjerva.

Fra feltet.

Til «Misjonsrøsten»s lesere.

Et velsignet nyttår ønskes dere!

«Vår trengsel som er kortvarig og lett, virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål.»

(2. Kor. 4, 16).

Vi mennesker er ofte tilbøyelig til å se på trengselen og vanskelighetene i livet som noe uhyggelig og som noe der helt skulle gjøre det forbi med vårt gudsforhold; men hvor forundret ble jeg ikke da Guds ord i dette vers viser det motsatte. Trengselen virker tålmodighet sier Paulus i Rom. 5, 3. Jeg tror han så trengselen i evighetens og herlighetens lys, derfor kunne han utbryte: Jeg holder for at den nærværende tids lidelser ikke er å akte mot den herlighet som skal åpenbares på oss. Han regnet trengselen for kortvarig når han så mot målet.

«Ringe blir verdens største lykke og dens forakt,

Når man har sett Guds store trone og himlens rene prakt.

Hvite skarer står om tronen, synger Lammetts sang,

Alt hva Guds makt og ære tolker får der sin rette klang.»

Tenk at trengselen virker en evig fylde av herlighet. — A, hvilken trøst for deg, du prøvde sjel som enno er midt oppe i trengselens ildsluer. — En evig herlighet blir utfallet.

Har begynt dette nye år også i Herrens tjeneste. — Reiste hjem fra til Eidsvoll 5. dag jul — alt var da vel. Siden har sjukdom pånytt gjestet vårt hjem, idet min sønn, Harry, pånytt ble sjuk nyttårsaften. Tror sikkert vennene vil bringe ham fram for Gud med bønn om frelse og helbredelse. Herren vil føre igjenom på sitt vis. Vår minste gutt er frisk og kjekk. Jeg har hatt en underbar tid med møter på Dokka, Eidsvoll og «Håpet», Eidsvoll Verk. På Dokken gikk det en del ufrelst ungdom som vi fikk så den gode sed

til og det vil nok spire i sin tid. Hadde også 3 møter på Gulverket, Eidsvoll. Det siste møte var lokalet «Betania» fylt av mennesker — særlig ungdom. Tror vennene der står foran en innhøstning av de dyrekjøpte sjeler. «Tenk hvilken underbar nåde av Gud at vi får være hans sendebud.»

Er nu fortiden på Harestua, Hadeland. Også her har Herren gjort store ting. Flere av de troendes barn priser Gud for frelsen.

Min hustru hilser. Broderhilsen.

Harald Bysveen, Iiseng st.

På pilgrimsferden.

Mandag 10. januar begynte fellesmøtene i Sarpsborg. Det var god søkning til møtene og noen overga seg til Gud. Det kunne nok vært et ønske at flere var kommet med, men en sjel er mere verdifull enn all jordens skatter som forgår.

Torsdag 13. januar deltok jeg på møte hos Hilmar Handelsby i Varteig. Det var mange samlet og et godt møte. Flere er blitt frelste og døpte der i den senere tid, blant andre er flere av sønnene til Arnt Gresløl kommet med. De nyfrelste deltok med sang og vitnesbyrd. Erik Lunde talte til velsignelse. Det er vekkelsesluft i Varteig igjen. Noen av de nyfrelste er også blitt døpt i den Helligånd og priser Gud for frelsen full og fri.

Lørdag 22. januar hadde vi årsmøte i Misjonshuset. En av bestemmelsene ble at jeg skal stå hjemme til mai måned.

Torsdag 27. januar reiste jeg til Horten. «Betel» er jo et gammelt lokale og det er flere venner som har vært med i mange år der. Lokomotivfører Ødegård er den ledende br. I en rekke av år har han stått ned i ledelsen og er aktet og respektert innen og utenom menigheten.

Stanset i Horten til over 30. januar og deltok i møtene søndag form. og etterm. Det følte åpent å vitne der. På søndags form. møte deltok også predikant O. Tuft som tilhører frimisjonen.

Hos Einar Hansen fikk jeg herberge og hadde det riktig bra.

G. I.

«Skulle jeg en kristen være uten Kristi kors å bære! Kristus har dog i sitt rike aldri den disippel kjent.»

Lekemiddel mot avindsjuke.

Avind er en alvorlig synd og mye mere vanlig enn vi tror.

To kjøpmenn hadde sine forretninger midt imot hverandre i samme gate. De ble ofte avindsjuke på hverandre. Den ene av dem var omvendt. Han gikk til sin pastor og sa:

— Jeg kjenner avind mot kjøpmannen på den andre siden av gaten. Hva skal jeg gjøre for å vinne seier over denne synd?

— Om noen kommer inn i butikken til deg og du ikke har den varen som blir spurt etter, så send ham over til kjøpmannen over gaten.

Den troende kjøpmann svarte at det var tungt for ham å gjøre noe sånt.

— Det kan nok hende, sa pastoren. Men om du vinner over din motvilje og likevel gjør dette, vil du dermed ha vunnet seier over din avidsjuke.

Den troende kjøpmannen gjorde som pastoren sa til ham. Litt etter litt tok den andre kjøpmannen til å gjøre det samme. Så ble avindsjuken kurert.

For å vinne over det onde begjær er det ikke nok å be. Vi må også handle i bestemt strid mot lysten. Om du er avidsjuk mot noen, gjør da alt du kan for at han kan få mest raulig av det du misunner ham, — da skal du vinne over denne synden.

Atter en gang.

Atter engang jeg sitter ved Ordet.
Atter engang er der dag påny,
lang var natten før morgens gry.
Atter engang, jeg møte Ham —
Ordet.

Atter engang Han talte som fordum,
viste de skjulte skatter påny,
viste sin glans og sin ry.
Atter engang jeg ble av forundring
stum.

Atter engang Han viste sin nåde,
pekte på Golgata verket hen.
Kom det ihu, kom det ihu, min venn
og la Ham få gi deg sin nåde.

H. Martin Kjerret,
Magnor.

Herre, gi meg lydhørt øre,
For din Ands vegledning her,
Så din vilje jeg kan gjøre.
Derom ydmaykt jeg deg ber.

«Barnas eiendom».

Søndagsskole-sangboken med akkorder for gitar til alle sangene er nå under trykning.

Den er jo blitt en uunnværlig hjelp i arbeidet for barnemusikken og av den grunn har også savnet vært så stort.

Den kommer nå ut i forbedret og forøket utgave med 175 sanger. Noen av de sanger som sjelden ble brukt, er utbyttet med aktuelle sanger, der til er endel nye tatt inn. Under hvert vers er henvisning til Bibelen.

Den er delt i to avdelinger: første avdeling for søndagsskolen og barnemøter, andre avdeling for junior og ungdomsmøter.

Prisen blir kr. 1.50.

Vi takker Gud for at Han også har hjulpet oss over dette savn.

Barnas Eiendom kan no bestilles hos A. Robinson, Seilduksgt. 17 III, Oslo, Johs. Hedin, Hans Tanksgt. 1, Bergen, og Det Evangeliske Bokforlag, Sarpsborg.

Den norske Congomisjon.

For følgende beløp, mottatt i 2. halvår 1943, kvitteres herved med takk til den enkelte giver:

Moss, E. A.	kr. 50.00
Moss, kvinnemisjonen v/ Olga Johansen	» 200.00
Haugesund, venner v/ Iver Brunvold	» 51.00
Oslo, Hegdehaugens vennekrets	» 207.00
Oslo og Bærum, v/ Ole O. Fjeld	» 925.00
Oslo og Bærum, søsterm. v/ Anna Johansen	» 100.00
Drammen, Knoffsgt. 6	» 225.00

Fortegnelsen ble ikke lang denne gang heller, og grunnen hertil er jo lett å forstå. Det er imidlertid mange ting som tyder på en forandring i dette forhold. Bl. a. er det meget oppmuntrende å høre fra brødre og søstre som oppgir å ha mottatt kall til å reise ut på misjonsmarken. Kanskje Herren snart vil åpne vegen for dem, og samtidig gi våre venner på feltet anledning til å komme hjem.

Danvik pr. Drammen i januar 1944.

Erling Syvertsen.

NY BOK.

En torn i kjødet.

En samling gode prekener av Axel Nilsen.

Pris kr. 1.50 + porto 20 øre.

Kan bestilles i

Misjons-Røstens eksp.
Sarpsborg.

Det ekte.

En juveler meddeler følgende: En imitert diamant stråler like mye som en ekte (diamant). Hvis dine øyne ikke er øvde nok til å se forskjellen, så kan du nytte en simpel prøve ved å ha steinen under vann. Glansen til den imiterte er praktisk talt borte, mens den ekte diamant stråler og kan tydelig sees.

Mange menneskers religion synes ekte så lenge de ikke må gå igjennom prøvelser og trengsler. Men hvis de blir senket ned i lidelsens vann, er deres tro ikke lenger vakker og strålende. Men de som elsker Gud og stoler på ham, åpenbarer seg som sanne juveler i kongens diadem.

En av apostlene sier: «Takk for alt.» I hver opplevelse er det noe som gir en anledning til å være takknemlig. Jeremy Taylor, en av Guds hellige som levde for lang tid tilbake, mistet hele sin eiendom, og allikevel var han istand til fryde seg over at hans fiender ikke hadde tatt fra ham solen og månen, en elskende hustru, mange venner som kunne trøste og hjelpe ham. Guds forsyn, alle loftene i evangeliet, min religion, mitt håp om himmelen og min barmhjertighet mot mine fiender.

Mange av oss må for tiden leve i skyggen. Er vår tro av det slaget at vi kan se Guds herlighet i skyggen?

Frank R. Elder.

Kristus kommer

Visselig kan du ikke komme til ham og hente ham til deg. Han er for høy og for langt borte. Med din møy, ditt utlegg og alt ditt arbeid formår du ikke å komme fram til ham. All fortjeneste og verdighet er her utelukket, og her finnes på din side intet annet enn idel uverdighet, men idel barmhjertighet og nåde på hans side. Her møter den fattige og rike hverandre.

Lær derfor av evangeliet hvordan det går til når Gud begynner å gjøre oss fromme, og hva som er begynnelsen til vår fromhet. Begynnelsen er intet annet enn at din konge kommer til deg og begynner alt på nytt hos deg. Ei søker du ham; han søker deg. Ei finner du ham; han finner deg. Og der han ikke kommer, der blir du for visst utenfor.

(Luther)